

JOULUHUUTO 2023

OPISKELIJAN METSÄPÄIVÄT ✦ VAIHTARIGALLUP ✦
PM-KISAT TANSKASSA ✦ SUURI(N) JOULUOLUTVERTAILU

Jouluhuuto 2023

Sisältö

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Puheenjohtajalta
- 5 Uniforst 10 vuotta
- 6 Opiskelijan Metsäpäivät
- 9 VAM 20 vuotta
- 10 PM-kisat Tanskassa
- 14 International student gallup
- 16 Kurssihallitus K-116
- 18 Suuri(n) jouluolutvertailu
- 21 Sienikysely
- 22 Päivä forstina
- 23 Jahtivoudin palsta
- 24 Tiedottaja tiedottaa

Toimitus

PÄÄTOIMITTAJA Tyyne Vuorela
MUU TOIMITUSKUNTA Toivo Jokinen, Albert Häme, Iiris Ylinen, Kalle Koskinen, Eetu Rätty, Inka Arnkil, Lassi Kangasmäki, Taki Vepsäläinen, Matias Virta
TAITTO Pinja Hermunen
KANNEN KUVA Pinja Hermunen
KESKIAUKEAMA Mikko Autere.
Tunnelmia Hirvi- ja taimijuhlilta 2023.

SÄHKÖPOSTI

forstihuuto@gmail.com

TOIMITUSKUNNAN OSOITTEET

etunimi.sukunimi@helsinki.fi

Forstihuuto on Metsäylioppilaat ry:n lehti, joka ilmestyy viisi kertaa vuodessa. *Metsäylioppilas* on *Forstihuudon* erikoisnumero.

Forstihuuto saa Hyy'n järjestölehtitukea.

JULKAISIJA Metsäylioppilaat ry
PAINOPIIKKA Bookcover Oy
LEVIKKI 50 kpl

ISSN-L: 1459-9946

ISSN: 1459-9945

Pääkirjoitus

Dobrý den! Päätoimittaja päätyi syksyksi Prahaan vaihto-opiskelemaan päähänpistoksen tuloksena.

Eräänä keväisenä aamupäivänä olin muuan **J. Pitkärannan** autossa pelkääjän penkillä matkalla Satakunnasta kohti Viikkiä. Johannes kertoi hakeneensa syksyksi vaihtoon Ruotsiin. Itsekin olin harkinnut vaihtoon hakemista, mutta se oli jäänyt nyt kuitenkin tekemättä. Nyt oli viimeinen hakupäivä. Hetken juteltuamme olinkin jo tekemässä omaa hakemustani vaihtoon ja arvoisin mihin olisi kiva mennä; Saksaan? Eihän näistä saksalaisen yliopiston nettisivuista ota mitään selvää, Schaißel! Alankomaihin? Muuten kiva, mutta siellä ei kyllä ole juuri metsää, saatikka varmaan metsätieteitä. Tšekkiin? Miksipä ei, olin viettänyt Prahan maaperällä vain noin 6 tuntia aikaa elämästäni, erään interrail-matkan välipysähdyksellä 2019 joulukuussa. Muistin eloiset joulutorit ja Vltava-joessa lipuvat mummojen sämpylöillä ylisyttämät joutsenet. Mutta ennen kaikkea muistaakseni Prahassa oli rento meininki ja hyvää olutta. Forssan Autokeitaaseen mennessä erittäin hutaisten tehty hakemukseni olikin jo lähetetty sillä ajatuksella, että pääsen jos pääsen.

No pääsin, eli Prahaan siis – sehän on edullinen opiskelijakaupunki, eikö niin? Kun sain tiedon hyväksynnästä, alkoi kiva asunnon etsintä. Hyvin nopeasti kävi selväksi, että Prahan asuntomarkkinat ovatkin kuin viidakko, joissa lymyilee viekkaita huijareita ja ulkomaisilta kiskuroivia kiinteistövälittäjiä. Opiskelijabudjetilla ja ilman tšekin osaamista omista vaatimuksista oli hieman tingittävä, mutta onneksi luukku sitten lopulta löytyi.

Syyskuussa pakkasin kamat kasaan, kävin viimeistä kertaa puolukkametsällä ja lähdin matkaan. Kirjoitushetkellä tšekkiläisen elämää on siis takana siis vajaat kaksi kuukautta. Nyt onkin hyvä hetki pohdiskella, miten vaihto on sujunut. Elämä Prahassa

rullaa mukavasti; julkinen liikenne pelittää kuin rasvattu, vaihtareita piisaa, hintataso on asumista lukuun ottamatta hyvin edullinen ja tekemistäkin riittää. Yliopistoni Czech University of Life Sciences on oikein mukava koulu, joka sijaitsee kaupungin reunamilla Viikin kampuksen tavoin. Opetusryhmät ovat todella pieniä, joten tunneilla usein keskustellaan paljon, opettajan kielitasosta riippuen. Suomesta ikävöin tietysti ihmisiä, mutta myös tavallista suodatinkahvia, ystävällistä asiakaspalvelua ja yllättävää kyllä, talvista säästä.

Vaihto on ennen kaikkea antanut arvokasta kokemusta ulkomailla asumisesta, uusia ystäviä, parantanut itseluottamusta ja varmasti tuonut myös uutta perspektiiviä opintoihin. Kannustankin kaikkia hakemaan vaihtoon, mikäli se vähääkään kiinnostaa.

Loppuun haluan muistuttaa, että *Forstihuudon* toimituskuntaan kaivattaisiin kipeästi uutta verta! Etenkin taittotiimiä, tuota lehden kasaan parsivaa voimaa, on kuluneen vuoden aikana kohdannut eläkepommi. Aiempaa kokemusta ei tarvita, tätä hommaa oppii parhaiten tekemällä ja alansa parhaiden taitto- ja toimittajakonkareiden avulla.

Näkemiin, ahoj!

Päätoimittajanne
Tyyne Vuorela

Puheenjohtajalta

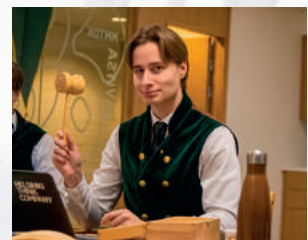
Vuosi lähestyy loppuaan ja tämä lehden tullessa ulos ainejärjestöllämme onkin todennäköisesti jo uusi hallitus valittuna vuodelle 2024. Aika tuntuu kulkevan hallituspestissä ollessa hitaasti ja nopeasti. Tapahtumien, kokousten ja erilaisten tehtävien muistelu saa tämän vuoden tuntumaan yhtä pitkältä, kuin mitä olen kokonaisuudessaan ehtinyt aikaan yliopistolla viettämään. Havahdun kuitenkin samalla pohtimaan, että nytkös tämän piti loppua? Vastahan tässä ehdin puheenjohtajan tehtävät jotakuinkin oppimaan. Tämä kuitenkin vaikuttaisi olevan hyvä merkki, että on aika antaa pesti seuraavalle henkilölle. On uuden metsäylioppilaan aika päästä opettelemaan puheenjohtajuuden saloja ja saada tämä hieno mahdollisuus edustaa jäsenistöämme. Itse pääsen tekemisiin opintojen äidin kanssa, kun osaltani opastan seuraavaa puheenjohtajaa ja hallitusta tehtäviinsä, minkä odotan olevan oikein antoisaa.

Kokemukseni ja käytyjen keskustelujen myötä, on mieleeni juolahtanut tapa hahmottaa ainejärjestömme sisäistä toimintaa erilaisten tasojen kautta, jotka saattavat näkyä vielä paljon selkeämmin vuoden 2024 puolella. Näitä tasoja ovat jäsenistö, toimihenkilöt, hallitus ja konkarit. Tällä hetkellä käydään keskustelua, mitä toimihenkilönä oleminen ainejärjestössämme käytännössä tarkoittaisi ja millaisia vastuita, sekä etuja pestiin mahdollisesti kuuluisi. Kirjoitushetkellä tarkoitan toimihenkilöllä ihmisiä, jotka ilman hallitusvirkaa ovat ottaneet osaa erilaisten tapahtumien järjestämisessä ja antaneet kiitosta ansaitsevan panoksen toimintamme hyväksi. Konkarit - kategoria puolestaan käsittää syvällisempää ymmärrystä ja kokemusta Metsäylioppilaat ry:stä omaavat henkilöt,

joiden tuki nuoremmille ainejärjestöläisille on äärimmäisen tärkeä. Sama henkilö voikin kuulua useampaan tasoon kerralla ja rajat saattavat joissain tapauksissa olla häilyviä.

Mahdollisuus luoda ja ylläpitää menestyvää ainejärjestöä ei ole siis ainoastaan hallituksen tehtävä, vaan se koskettaa koko jäsenistöämme. Olitpa sitten vasta opiskelusi aloittanut jäsen tai jo harmaantunut ainejärjestökonkari, on panokseksi ainejärjestön toiminnalle tärkeä ja tervetullut. On toki tärkeää, että yhdistyksen toiminnan kannalta vastuu ja toimeenpanovalta kulkevat hallituksessa käsikkäin. On tärkeää välillä kuitenkin muistuttaa, ettei toimeenpanovallan rajaaminen hallitukselle rajoita kenenkään jäsenen mahdollisuutta olla aloitekykyinen ja aktiivinen. Ainejärjestö on parhaimmillaan, kun jokainen jäsen on kiinnostunut sen menestymisestä ja tämän tavoitteen vaalimiseen tulisi meidän yhdessä pyrkiä. Vaikka jättäydynkin ensivuodeksi pois hallituksesta, on intoni vaikuttaa ainejärjestömme toimintaa kaikkea muuta kuin vähenemässä. Odotan innolla, mitä seuraava vuosi tuokaan tullessaan.

Toivotan lämpimästi onnea ja menestystä vuoden 2024 hallitukselle sekä koko jäsenistöllemme!

Toivo Jokinen
*Metsäylioppilaat ry:n
puheenjohtaja*

Uniforst 10 vuotta

TEKSTI: ALBERT HÄME KUVAT: MIKKO AUTERE

Metsäylioppilaiden oman osuuskunta Uniforstin perusajatus ei eroa yleisistä osuuskunnista. Yritysmuotona osuuskunnilla on jalo ajatus ja jotkut mieltävätkin ne (suotta) ideologisiksi. Yksinkertaistettuna, säännöistä lainaten, on Uniforstin tarkoitus ”jäsenten opintojen, työelämävalmiuksien ja talouden tukeminen”, eli parantaa metsäylioppilaiden elämää liiketoiminnan kautta. Metsäylioppilaiden yhteenliittymänä se onkin jo kymmenen vuoden ajan tuottanut hyvää ja toteuttanut tarkoitustaan.

Tuota kymmentä vuotta juhlittiin Bottalla 20.10.2023. Ohjelmaan oli olemassaolon tarkoituksen mukaisesti sisällytetty

asiallistakin asiaa. Illan neljä puheenvuoroa pitivät kutsuvieraat MTK ry:n metsävaltuuskunnan puheenjohtaja **Mikko Tirola**, Tapion ennallistamisasiantuntija **Matias Virta**, Metsäteollisuus ry:n metsäjohtaja **Karoliina Niemi** sekä Metsätieteiden osaston johtaja **Markus Holopainen**. Puheenvuoroissa kuultiin metsänomistajarakenteesta, Euroopan unionista, metsäteollisuudesta globaalina toimijana, uusista metsänhoidon suosituksista ja yliopiston innovaatiomaailmasta. Juhlamalja nostettiin cocktail-tilaisuudessa, ja ruuan ja juoman äärellä jatkettiin juhlaa vapaamuotoisesti.

Kymmeneen vuoteen mahtuu muutama kokonainen vaihdos opiskelijayhteisössä. Onkin siis yllättävää, että yritys pyörii yhä metsäylioppilaiden voimin. Toisaalta Uniforstin paikka yhteisössä on ilmeinen ja sen suomat mahdollisuudet merkittäviä juurikin yksilöille. Ilman kymmentä osuuskunnan vuotta olisivat metsäylioppilaat vajaa 900 000 euroa köyhempiä, eikä 1,3 miljoonan euron liikevaihto olisi opettanut hallitukselle ja toimihenkilöille mitään. Entäpä ne Uniforstin kautta vakituisesti työllistyneet? Unelmat ainakin odottaisivat kauempana.

Opiskelijan Metsäpäivät

TEKSTI JA KUVAT: IIRIS YLINEN

Suomen Metsäyhdistys kokoaa vuosittain metsäalan ammattilaisia yhteen kaksipäiväiseen tapahtumaan Metsäpäiville. Tänä vuonna tapahtuma järjestettiin Clarion-hotellissa 26.–27.10. Tapahtuman pääteemana oli tulevaisuuden metsäala.

Pääsin itse osallistumaan Metsäpäiville Forstihuudon edustajana, mutta metsäylioppilaita näkyi tapahtumassa niin osallistujina kuin talkootyöläisinäkin. Mitä tämä metsäammattilaisille suunnattu tapahtuma sitten voi tarjota opiskelijalle? Tämä kysymys johdatteli minut antoisiin keskusteluihin lukuisten osallistujien kanssa, jotka edustivat niin metsäalan ammattilaisia kuin opiskelijoitakin.

Metsäpäivät ovat ennen kaikkea verkostoitumistapahtuma. Metsäalalla pitkään työskennelle henkilölle tämä ehkä tarkoittaa harvemmin tavattavien kollegojen näkemistä ja kuulumisten vaihtamista. Opiskelijalle kyse voi kuitenkin olla uusien verkostojen muodostamisesta – jalan oven väliin

saamisesta. Metsäpäivillä opiskelija pääsee keskustelemaan erilaisten metsäalan ammattien edustajien kanssa. Alamme on pieni ja osa voi hyvinkin olla samoja kasvoja, joita tapaa uudelleen seuraavan vuoden kesätöiden rekrytointiprosesseissa. Itsekin pääsin käymään Metsäpäivillä useamman keskustelun siitä, mitä kaikkea työhakemukseen kannattaa työnantajan näkökulmasta laittaa – ja mitä jättää pois...

Opiskelijoita myös halutaan Metsäpäiville. Tämän ajatuksen moni haastatteleman henkilö toi esiin. Eri yritykset pääsevät Metsäpäivillä esittäytymään opiskelijoille ja antamaan kuvan itsestään nimenomaan työnantajana. Tätä ilmensi myös se, että tänä vuonna Metsäpäivillä oli ensimmäistä kertaa

opiskelijallesyvyyttä jo opittuun. Loimun edustaja **Elli Suonpää** huomautti tästä keskustellessamme hyvin: voisiko opiskelija löytää Metsäpäiviltä esimerkiksi aiheen opinnäytetyöhönsä?

Metsäpäivien puheenvuorot tarjoavat opiskelijalle myös jotain muuta arvokasta: silmäyksen metsäalan vuoropuheluun. Alallamme vallit-

myynnissä lippuja, joilla yritykset saattoivat sponsoroida opiskelijoita Metsäpäiville. Ilmeisesti tänä vuonna Metsäpäiville osallistuvia opiskelijoita oli ollut enemmän kuin pitkään aikaan. Opiskelijoiden mukana olo takaa, ettei tapahtuma jää ajasta jälkeen. Kun nuoret pääsevät osallistumaan tapahtumaan, taataan sen pysyvyys elävänä ja jatkuvana. Vaikuttaa siltä, että Metsäpäivätkin ovat jonkinlaisessa muutoksessa. Kenties tulevina vuosina tapahtuma tulee olemaan opiskelijälähtöisempi.

Metsäpäivien ensimmäinen päivä koostui lyhyistä puheenvuoroista kolmella erilavalla, joista sai mennä seuraamaan kiinnostavinta. Aiheet olivat äärimmäisen ajankohtaisia vaihdellen tekoälyn metsänhoidollisesta käytöstä tulevaisuuden metsäalan työntekijän piirteisiin. Yliopistossa opetettava asia on aina tutkittuun tietoon perustuvaa, mikä tekee siitä aina jollain tasolla vanhaa. Metsäpäivillä käydyt aiheet ovat sen sijaan juuri sitä uusinta uutta asiaa. Tämä tarjoaa

seva ajoittain kiivaskin keskustelu on jotain, jota metsänhoitajaksi valmistuva tulee kohtaamaan tulevaisuudessa. Asiantuntijapuheenvuoroista välittyivät vahvasti kunkin puhujan arvot ja mielipiteet. Keskustelun seuraaminen vaati kriittistä tarkastelua, sillä välillä asiantuntijat tuntuivat esittävän mielipiteitään faktoina. Tätä tasapainottamassa olivat esitysten jälkeiset tiukat kysymykset, jota yleisöstä esitettiin. Opiskelijana oli kiinnostavaa seurata, miten vankkaa asiantuntijuutta esiintyjältä vaaditaan yleisön vakuuttamiseen silloinkin, kun yleisön yllättäen esittämät kysymykset haastavat huolellisesti valmistellut argumentit.

Metsäinsinöörin ja metsänhoitajan koulutuksen moninaisuuden hahmotti Metsäpäivillä hyvin. Metsäpäiville kokoontuu laaja joukko alan ammattilaisia, jotka ovat työllistyneet hyvin erilaisiin tehtäviin. Opiskelijana oli äärimmäisen mielenkiintoista nähdä, kuinka pitkälle tulevan ammattimme osaaminen voi viedä. Metsäala on niin luonnontieteiden, ekonomian kuin humanisminkin yhteenliittymä, ja Metsäpäivät olivat jälleen yksi todiste tästä. Työpaikkojen ja työtehtävien kirjon näkeminen voi auttaa opiskelijaa löytämään paikkansa metsäalalla. Opiskelijan, joka vielä etsii identiteettiään alalla, voi olla antoisaa nähdä laaja metsäammattien kirjo.

Tulevaisuus-teema toi Metsäpäiville mukanaan erisävyisiä puheenvuoroja, joissa käsiteltiin metsäalan monia haasteita. Näitä puheenvuoroja yhdisti kuitenkin ratkaisukeskeisyys ja optimismi. Media on viime vuosien aikana maalannut metsäalasta synkän kuvan ja on totta, että elämme haasteellista aikaa. Metsäpäivät tarjosivat tälle kuitenkin vastapainoa. Tunsin pitkästä ajasta luottamusta siihen, että alamme haasteista kyllä selvitään. Tämä viesti toivosta on mielestäni jotain, joka jokaisen metsäalan ammattilaisen – niin nykyisen kuin tulevan – pitäisi kuulla. 🌲

Viikin Akateemiset Metsästäjät juhlivat pyöreitä

KALLE KOSKINEN

Hyytiälän metsäasema täyttyi marraskuun puolivälissä Viikin Akateemisten Metsästäjien 20-vuotista taivalta juhlistavasta väestä. Hartaasti odotettuun viikonloppuun oli suunniteltu mukavan oleskelun ja virvoitusjuomien nauttimisen lisäksi metsästystä perinteisin menetelmin – juhlallisuuksia tietenkään unohtamatta.

Se juttu meni näin,
mä kerron sen minkä muistan,
nuoruuden toilailuista jätkien.
Ja säästän itseäin,
kun mielessäin niitä kelaan,
nyt kun jo muisti pelaa pätkien.

Göstan sanoihin on helppo yhtyä. Viikonloppu vierähti niin nopeasti, ettei oikein ehtinyt edes siinä tiimellyksessä asiaa enempää miettimään. Juhlia oli suunniteltu noin vuosi ja nopeasti päädyimmekin valitsemaan juhla paikaksi Hyytiälän metsäaseman. Hyytiälä oli kaikille tuttu ja toisaalta metsästysseuran syntymäpäiviä juhliessa oli tietenkin päästävä myös metsästämään. Onneksemme saimme kutsun Hyytiälän Hirvestäjiltä osallistua hirvi- jahtiin juhlallisuuksien ohessa.

Perjantaina juhlat alkoivat väkijoukon kokoontumisella asemalle. Turvallisuudesta tinkiminen ei käynyt laatuun edes tässä jahdissa ja turvallisuusluennon tärkein sanoma olikin pitää turvallisuudesta huolta. Luennon päätteeksi kutsuttiin aseman entinen johtaja **Antti Uotila** Hirvestäjien kunniajäseneksi.

Perjantaina karaokella käheytyt äänet pääsivät heti lauantaina aamusta tositoimiin, kun ajoketjut lähtivät lähestymään kahdesta suunnasta passiketjua, eikä aikaakaan kun ensimmäinen hirvi oli kumossa. Toisenkin

hirvi kaatui vielä iltapäivän vedossa ja jahti oli polkaistu käyntiin erinomaisesti. Oli aika siirtyä juhlimaan.

Illan mittaa pöytäjuhla venyi puheita pitäessä ja vanhoja aikoja muistellessa. Ruokaryhmän makoisia tuotoksia maisteltiin ja jossain vaiheessa joku laulukin saatettiin laulaa. Alkuihlasta Teekkarimetsästäjien lahjaksi antama pieni viiden litran erikoispullo oli huvennut jo siihen malliin, että hieman ennen puolta yötä pullosta juotiin viimeinen kulaus. Ainakin sen verran voin sanoa muistavani, että seuraaville tasakympeille TeMeläiset lupasivat tuoda sen verran ison pullon, ettei se lopu kesken. Toivottavasti tulevaisuuden VAMilaisista on tuon lupauksen kaatamiseen – kirjaimellisesti.

Sunnuntai koitti harmaana. Jahtiin lähtevä väki oli jostain syystä pienentynyt edellispäivästä, mutta niin vain rautainen ryhmä ajoketjussa teki töitä käskettyä ja pian oli taas kaksi hirveä peräkärjessä. Jahti onnistui ennennäkemättömällä tavalla, kun kaikki Hirvestäjien luvat käytettiin loppuun ja neljä hirveä päätyi saaliiksi. Omalta osaltani jäi vielä haaveeksi saada metso ajoketjun ajosta, mutta ehkä Hyytiälän Hirvestäjät tämän joskus mahdollistaa. Tai sitten seuraavat VAMin tasakymmit. Kiitos kaikille kutsuvieraille, VAMilaisille, muille vieraille ja etenkin järjestelyryhmälle. 🌲

Suomen salibandyjoukkue hakee lohdutusta Jelzin tonkasta tiukan 2-2 Ruotsi tasapelin jälkeen.

PM-kisat Kööpenhaminassa 18.-24.9.

TEKSTI: EETU RÄTY, TAKAPENKINPOIKA

KUVAT: EETUN KOTIALBUMI

Kuten varmaan monet tietävätkin jo, Viikin kampukselta tarkkaan valikoit opiskelijat suuntasivat syyskuussa Kööpenhaminaan kohti Pohjoismaiden mestaruuskisoja. Näillä kisoilla on jo useiden vuosikymmenien mittainen historia, ja viime vuoden kotikisojen ja voitettun mestaruuden jälkeen oli hienoa suunnata ulkomaille Back 2 Back mestaruuden toivossa.

Bussit lähtivät Think Companyn edestä kohti Tanskaa, ja kahden päivän mittainen matka kohti kisoja alkoi. Ensimmäinen yö taittui laivalla kohti Tukholmaa. Rissellä viihdyttiin buffan ja risseskabojen avustamana. Janoiset kisalaiset kävivät saman tien tyhjentämässä laivan tax-freestä ananashyllyt ja suuntasivat sekoilemaan kohti hyttejä ja laivakaraokea.

Raikkaaseen aamuun herätettiin ja bussin nokka käännettiin kohti Köpistä. Päivän agenda oli 10 tunnin bussimatka. Bussimatka läpi Etelä-Ruotsin tarjosi huikeita maisemia

ikkunoiden läpi niille, jotka niitä älyivät seurata. Matkalla SISUn hallitus piti huolta takapenkin poikien kanssa, että kisalaisilla riitti viihdettä koko matkan ajan, ja että tärpätti ei päässyt loppumaan kisajoukkueelta. Illalla Köpikseen päästyään kisajoukkue siirtyi paikallisiin kuppiloihin valmistautumaan tuleviin kisoihin ja huolehtimaan vaadittavan nesteytyksen saavuttamisesta.

Keskiviikkoamuna kisat vihdoin alkoivat ensimmäisillä urheilulajeilla, kun vuorossa oli uintia ja melontaa. Kisapaikat täyttyivät Suomen lipuista ja korviahuumaavasta kannustuksesta. Menestystä tuli lajeista vaihtelevalla tasolla, mutta yleisö viihtyi katsomon puolella halvan tanskalaisen bissen ja tax-freestä vaivalla raahatun viinan voimalla. Illalla ohjelmassa olivat vielä kisojen avajaiskulkue, maiden chiefien haaste sekä avajaisbileet. Marssilla Suomi-chantit ja siniset savut pitivät tunnelman katossa.

PM-kisalegenda Eugen Helminen ja takapenkinpojat aamuyön pikkutunneille valmiina 6:30 herätykseen ja ensimmäiseen futismatsiin. Peliin valmistavat treenit vedettiin koulumajoutuksen käytävällä baarin pilkun jälkeen.

Ykköset päälle ja lippukulkueen mukana kisojen päättäjäisiin bankettijuhlaan.

Tulevina päivinä maiden välillä kisailtiin vielä muun muassa jalkapallossa, lentopallossa, yleisurheilussa, ammunnessa, ratsastuksessa (keppihevosilla), ultimateissa ja käsipallossa. Kuten arvata saattaa, Suomen käsipallomestaus oli taas kerran heikkoa ja jokaista maalia juhlittiin kuin ensimmäistä jääkiekon maailmanmestaruutta vuonna -95. Perjantaina oli kuitenkin Suomen ykköslajin eli salibandyyn vuoro. Suomi lähti tänä vuonna salibandyyn mukaan ennakkosuosikkina. Edellisen vuoden finaalitappio Ruotsille oli joukkueelle tuoreena mielessä. Tapansa mukaisesti Suomi jäi kuitenkin tänäkin vuonna säbässä toiseksi.

Illalla ohjelmassa olikin jo kisojen päättäjaissemonia, joka sisälsi juhlarassin kampanin läpi, banketin juhlapuheineen ja tietenkin kisojen voittajan julistamisen. Suomi lähti kisoihin hakemaan toista perättäistä mestaruutta, mutta pudotus huipulta oli raju. Suomi nappasi kisoista viimeisen sijan ja täten niin sanotun Lärvi-Kullan. Kokonaiskisan voitto

meni tänä vuonna Norjalle, jonka joukkue koostui vuoristoilmassa huippuunsa hiotuista ammattiurheilijoista, jotka operoivat vahvasti Suomesta tuodulla minttuviinalla doupattuna.

Viikon aikana tuli luotua huikea määrä uusia ystävyysuhteita Viikkiin ja ympäri pohjoismaita. Banketin jälkeen vaihdettiin vielä viimeiset kuulumiset muiden kisajoukkueiden kanssa ja todettiin, että ensi vuonna nähdään taas kisoissa. PM-kisat suuntaavat silloin Ruotsiin, Uppsalaan. Nämä PM-kisat ovat ehdottomasti yksi Viikin parhaista tapahtumista ja suosittelen jokaiselle lämpimästi osallistumista näihin, edes kerran. Itse lähdän kisoihin ensi vuonna jo neljättä kertaa ja täten kisaveteraanina. Kevättalvella SISU järjestää myös Viikin omat VM-kisat, joissa kisatunnelmaa pääsee aistimaan hieman pienemmässä mittakaavassa.

OI SUOMI ON!

International student gallup

KOONNUT: TYYNE VUORELA

Questions:

1. Many students are not sure what destination should they choose for their exchange studies. Sell your home country to them with one sentence!
2. Is there any interesting fact about your home city/country that we don't necessarily know yet?
3. What three things come to your mind when you think about Finland?

Name: Adam

Home country: Poland

Studies: Forestry

1. The best idea would be to go to our capital Varsow, because there is most night life and also prices are super cheap – I lived in Sweden for a year and you cant even compare the prices in bar there and in Poland. So if you want to live like a king or have your bank account in swedish crowns, you are gonna really enjoy living in Poland!
2. In Varsow 80-90% of city centre was destroyed in second world war, so you can see buildings that look really old but were actually reconstructed or built after war.
3. Sauna, **Santa Claus** and reindeers, mosquitos

Name: Fanny

Home country: Sweden

Studies: Environmental sciences

1. There is nature, wild animals and good culture, what else would you need? Compared to centre Europe we have lots of water, nature and of course great winter activities at the winter.
2. Our schools don't have these cheap student restaurants, but we have fridges and microwaves to warm up your own meal!
3. Woods, reindeers, language

Name: Milena

Home country: Bosnia and Herzegovina 🇧🇦

Studies: Masters in agriculture and food sciences

1. We have great food, good people and many interesting things.
2. First world war started there. We have 3 main religions that are equal. We have lots of great national parks with bears and wolves.
3. Ice, motorsports, forest

Name: Petros

Home country: Greece 🇬🇷

Studies: Agriculture and agrotechnology

1. Live your myth in Greece!
2. Greece has really warm people and beautiful places to visit by the sea and by mountains.
3. Rallying, Good educational system, forests

Name: Christian

Home country: California, US 🇺🇸

Studies: Forestry, Water and land management

1. It's expensive in California, but the coolest thing is that within two hours you can be skiing at 3000 meters, then drive and you could be surfing in the same day. Good mix of people and many different bioms.
2. California is the fourth biggest economy in the world, maybe tie with UK.
3. Trees, northern lights, Hungarian

Name: Salom

Home country: Ethiopia 🇪🇹

Studies: Natural resources and environment

1. We have very science focused education system, if you are into science stuff it but also there is much to see in Ethiopia.
2. We have 13 months so we are in year 2050 now.
3. Cold, peaceful, polite people

Kurssihallitus K-116

KOONNUT: INKA ARNKIL

Kysymykset:

- Kuka oot?
- Mikä on sun tehtävä kurssihallituksessa tai kuka painosti hallitukseen?
- Kerro joku fakta itestäs!

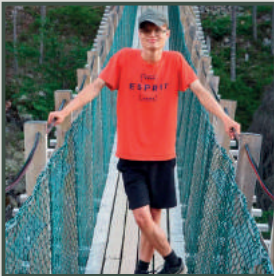
Emäntä

- Olen **Kerttu**.
- Ei varsinaisesti kukaan muu, kuin yleinen ilmapiiri siitä, että tarvitaan joku sopiva hommaan.
- Mulla on tälläkin hetkellä 6 työpaikkaa, toimin esim. uintivalmentajana ja eläintenhoitajana. Mulle ei myöskään kannata lainata autoa, oon kolhinut niitä jo useamman lyhyen ajourani aikana.

Isäntä

- Terve! Tässä kurssin 116 isäntä **Atte**. Olen 22-vuotias stadilainen ja ennen muuta forsti!
- Asetuin ehdolle viime hetkellä kaverini **Hemmon** suostuttelemana ja ylipuhumana. En kuitenkaan kadu päätöstä, päinvastoin olen iloinen.
- Syön popcornista ylijääneet jyvät.

Taloudenhoitaja

- Oon **Max**.
- Pääasiassa täyttelen Exceliä ja tarkastelen kuitteja.
- Oon tämmönen metsästyksestä ja metsistä tykkäävä juippi.

Fuksivastaava

- Heippa kaikille, mie oon **Essi**!
- Auttelen ja opastan ens vuonna tuutoreiden kanssa meidän ihania tulevia fukseja 2024 - vähän teen myös somea tänne.
- Jos en oo sohvalla (tai luennoilla), niin sit oon tallilla hevoseni kimpussa!

Tiedottaja

- Moi kaikki! Mä oon **Inka**.
- Oon meidän kurssihallituksen tiedottaja. Mun tehtäviin kuuluu tapahtumien suunnittelu muiden hallituslaisten kanssa ja sit näistä tapahtumista infoominen!
- Oon suuri prokrastinoija tietyissä asioissa! Mun on esimerkiks pitäny hankkia ajokortti jo monta vuotta, mut en oo vieläkään saanu aikaseks...

Harrastevastaava

- Moi, mun nimi on **Jesse** ja oon ensimmäinen, toinen tai kolmas niistä harrastevastaavista!
- Ei paljasteta nimiä, mutta asianomaiset tuntee varmasti piston rinnassa.
- Miss Suomi on kehunut mun reisiä.

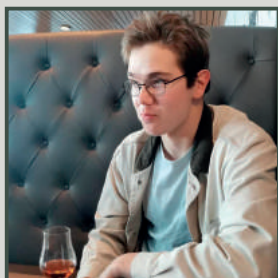
Harrastevastaava

- **Elmeri**, 20 v ja Jyväskylästä. Ammatiltani olen puuseppä.
- Oon yksi harrastevastaavista.
- Vapaa-ajalla teen mitä kyseisenä päivänä käteen sattuu; videopeleistä sorvaukseen tai urheiluun.

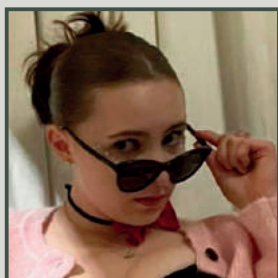
Harrastevastaava

- Oon **Kristian**.
- Harrastevastaavana tehtäväni on keksiä kurssille erilaista aktiviteettia jne. muuta tekemistä; erityisesti ensi kesän Hyytiälän kenttäkurssilla!
- Tykkään kaikenlaisesta liikunnasta, urheilun seuraamisesta ja luonnossa liikkumisesta.

Kaljamestari

- Moro, mä oon **Roope**.
- Kyllä se kaljamestarin pesti oli ehtinyt jo tovin aikaa olemaan mielessä, eli ei ollut aivan ex tempore päätös lähteä siihen ehdolle.
- Oon ollu rakentamassa hyttejä muun muassa maailman suurimpaan risteilyalukseen.

Kaljamestari

- Oon **Sohvi**! Oon yks kurssin kolmesta kaljamestarista. Tarkemmin lonkeromestari!
- Yritän olla jotenki hyödyllinen, kun Roope tekee kaiken aivollisen työn juomien hankinnassa. Kukaan ei painostanu, mä vastasin vaan mun todelliseen kutsumukseen.
- Mä oon syyshydessä rikkonu jo yhen tuolin. Halloween-jatkoilla yhen pöydän. Ja melkein heittäny erästä toista hallituslaista takaraivoon lentopallolla. (Sori vielä tota... Kaikesta ylläolevasta...)

Kaljamestari

- Oon kurssin kaljamestari **Hugo**.
- Pööpöilen vapaa-ajalla pitkin Itämeren ja sammutan janoisten sammumattoman janon. Mut painosti omatunto ja asiantuntemus.
- Toimin hallitsevana Loopin' Louie mestarina!

Näiden tyyppien lisäksi hallitukseen kuuluu myös muita mahtavia jäseniä: turvallisuusvastaavat **Aurora** ja **Aarni**, somevastaava **Sanni**, nakkikone **Mette**, pukukisojen vetäjä **Heta** sekä ensi kesän kurssityöstä vastaavat **Oskari** ja **Tino**!

Suurin jouluolutvertailu

TEKSTI JA KUVAT: LASSI KANGASMÄKI

Kostettuamme IF Gnistanin vierastapion IFK Mariehamnille Venäjän konsulaattia vastaan tehdyllä provokaatioiskulla, lupauduin maanpaossa olevalle päätoimittajallemme tekeväni arvostelun jouluoluista *Jouluhuutoon*. Valitsin vaatimaan tehtävään muita iskuun osallistuneita agitaattoreita, jotka olivat osoittaneet kykynsä korkkaamalla ensimmäiset kuparit aamulla 5:32 junan nytkähtäessä kohti Turun satamaa, sekä muita Silvican marinoituneita olutammattilaisia.

Maistelussa kaikki oluet arvioitiin tasapuolisesti ja reilusti kolmella mittarilla; dokabiliteetti, maku ja ulkoasu. Arviointi tehtiin kuuden

hengen maisteluna, kaikkien antaessa oman arvionsa mausta ja ulkoasusta asteikolla 1–5. Dokabiliteetti laskettiin tieteellisellä kaavalla $x / y * o$, jossa x on juoman alkoholiprosentti, y juoman litrahinta Viikin Prismassa ja o mutuntumalta heitetty luku. Dokabiliteettiä ja makua painotettiin kertoimilla suhteessa ulkoasuun. Lopuksi laskettiin näistä kaikkien keskiarvo. Maisteluun valikoitui Viikin Prisman kymmenen ensimmäistä käteen osunutta jouluolutta, joista yksi oli alkoholiton. Tämän lisäksi bonusjuomana maisteltiin ns. joulukuparia.

Maistelun tuloksista erottuivat selvät suosikit ja inhokit, sekä ainakin yksi suuri yllätys.

1. LAHDEN ERIKOIS JOULU 5,3 %

"Lahden joulu on melkein musta."

"Ttä onn vahvaa."

"Hetkinen, täähään on hyvä."

"Onko jopa vähän joulunen."

"En uskonu, et Lahdesta voi tulla jotai näin hyvää."

"Marraskuun eka härkä?"

"Lahti on kuitenkin Suomen Lahti."

4.4/5

2. SANTA CLAUSTHALER <0,5 %

"Seksikäs tuoksu."

"On kyllä jouluinen herranjumala tai en tiedä, mutta on tuoksu."

"Tätä vois jopa juoda... jos ois prosentteja."

"Onks kellään kossua."

"Alkaa joulufilis tulla."

4.4/5

3. BONUS JOULUKUPARI 4,2%

"Tää on vittu tiramisu."

"Ommuute vitun pahaa."

"Aihio."

"En saanu mitä halusin."

3.6/5

4. TORNION JOULU ALE 4,5 %

"Uimahallin sauna."

"Pääsi yllättämään."

"Positiivinen yllätys."

3.6/5

5. SAIMAA JOULUOLUT 4,5 %

"Norpal on tonttulakki."

"Aika vitun vetinen."

"Ei kyl joulu välity."

"Vois dokata tätä hitosti tääl Silvical ja lähtee sit Grundil."

3.1/5

6. KARHU JOULUOLUT 4,8 %

"'Hehkuvan kupariselle' iso peukku."

"'Karhultahan tämä maistuu."

"'Maistuu kaljalta."

"'Maistuu piritorilta."

2.4/5

7. PYYNIKIN SLOW SMOKED SANTA 4,9 %

"'Aivan järkyttävä ulkoasu."

"'Ennen oli hitosti hienempi tölkki, kun ollaan Turussa juotu."

"'Maku on pii eli 3.14."

"'Yllättävän dokattavaa näin tummaks."

2.3/5

8. OLVI JOULUOLUT 5,0 %

"'Tietää, et on halpa."

"'Sanoisinko maltainen."

"'Tulee lapsuuden joulut mieleen."

"'En haluis koko tölkillistä juoda."

2.2/5

9. OLVI MERRY XMAS IPA 5,5 %

"'Kamalaa kusta."

"'En jois vapaaehtosesti."

"'Kitkerä mämmi."

1.8/5

10. KEISARI JOULUOLUT SAVULAGER 5,0 %

"'Tää on häkää."

"'En halua juoda savua."

"'Tulee mieleen vuoden 2005 joulu."

"'Päänsärkybisse."

1.6/5

11. KOFF JOULUOLUT 4,5 %

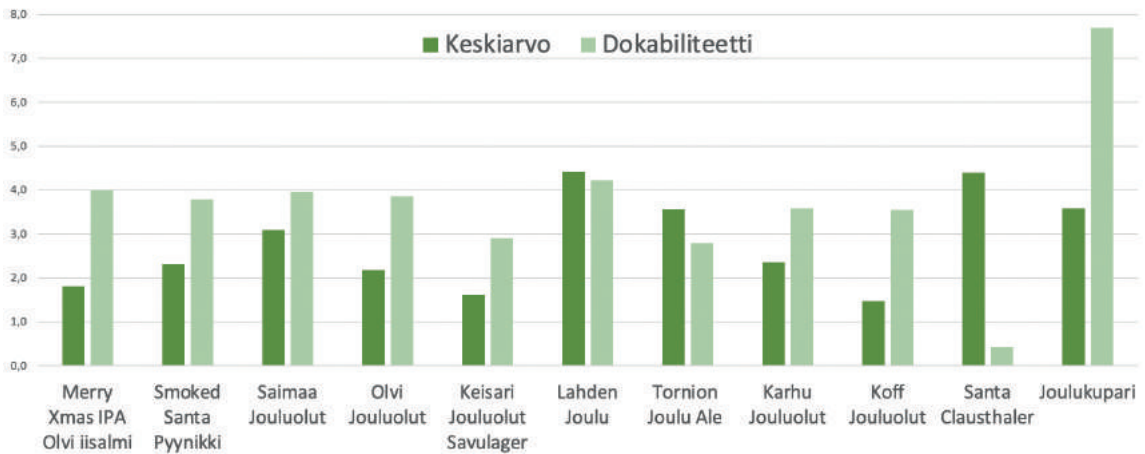
"'Tää on vettä."

"'Tiesin jo 2020, että tää ei oo hyvä."

"'Hik."

1.5/5

Tasatuloksella voittaja oli alkoholiedulla Lahden Erikoin Joululuol, joka hurmasi maistelijat aidosti hyvällä ja jouluisella maulla, jota sai muista oluista hakemalla hakea. Tyylikäs tölkki ja toiseksi paras dokabiliteetti varmistivat voiton. Toiseksi tullut alkoholiton Santa Clausthaler oli kilpailun musta hevonen, joka sai maistelijat hihkumaan innosta ilman alkoholia, mikä on maistelukunta huomioon ottaen huima saavutus. Dokabiliteetin vahvan painotuksen huomioiden toinen sija on alkoholittomalle oluella todella hurja tulos. Tosin tuomaristo oli vahvasti sitä mieltä, että viisi prosenttia alkoholia olisi parantanut tuotetta vielä roimasti. Kolmanneksi tullut bonusjuoma "joulukupari" eli Rainbow Vaalea Lager maustettuna kahdella thömpsyllä kanelia ryynisti mitalisijoille sen huikkeen dokabiliteetin vuoksi. Toisella sijalla dokabiliteetissä olleella Lahden Erikoin Joululuol -oluella oli lähes puolet huonompi lukema, mikä kertoo karua kuvaa joululuoluiden opiskelijaystävällisyydestä. Ulkoasusta eniten kehuja saivat kärkikolmikko, joulukuparin tiramisumainen olemus tuopissa sai erityisesti kiitosta.

Maistelutoimikunta suosittelee lämpimästi voittajakolmikkoa niin joulupöytään kuin Grundin pikkujouluhinkin. Joulukuparia kannattaa maustaa oman makunsa mukaan, erityisesti kanelitangon ja kardemumman puuttuminen maisteluokeuttosta harmitti tuomaristoa. Koffia emme suosittele kenellekään.

Bonusena maisteltu joulukupari muistutti vähän tiramisua.

Lisää olutarvosteluja pääset toivottavasti lukemaan seuraavasta *Vappuhuudosta*, johon arvostetut tuomarimme tuottavat riippumattoman selvityksen ns. maksuhäiriölagereiden paremmuusjärjestyksestä. 🌲

Joululuoluita arvostelivat Lassi Kangasmäki, Simo Myllymäki, Akseli Riukka, Mikko Mäki, Juho Koivisto ja Olli Liski.

Sienikysely

KOONNUT: TAKI VEPSÄLÄINEN

...joka sienestää ja tykkää sienirisotosta.

Vastaajilta kysyttiin:

1. Sienestätkö? 2. Mikä on sun lempisieni? 3. Mikä on sun lempisieniruoka?

Helmi

1. En ole aktiivinen sienestäjä, mutta olen kyllä käynyt sienessä useita kertoja. Viimeksi kuitenkin ehkä kaksi vuotta sitten.
2. Lempisieni ruokasienistä on suppilovahvero.
3. Lempisieniruoka on sienirisotto.

Ida

1. Sienestän!
2. Vaikea valinta... Korvasieni ja karvarousku ovat lemppareita, suppilovahvero vahvana kolmantena.
3. Korvasienikastike tai sienipiirakka noin yleisesti.

Sino

1. Sienestän.
2. Mustatorvisieni.
3. Tattikermasoosi ruisleivän päällä tai sienipiirakka mustatorvisienillä.

Salla

1. Lapsena sienestin, mutta enää en.
2. Lehtikuusentatti.
3. En syö sieniä.

Vilja

1. Sienestän kyllä! Koira löytää parhaimmat sieniapajat.
2. Suppis tai mustatorvisieni.
3. Kermainen sienipasta tai sienikastike riistan kanssa.

Roopo

1. Sienestän.
2. Herkkutatti.
3. Herkkutattipasta.

Akseli

1. Sienestän.
2. Mustatorvisieni.
3. Risotto.

Päivä forstina

KOONNUT: TYINE VUORELA

*Päivä forstina -palstalla pääsemme seuraamaan forstin elämää yhden päivän ajan. Tällä kertaa vuorossa **Otto Blomberg** (K-115).*

HERÄTTYÄNI... pistin kahvit keittymään.

YLEENSÄ AAMUPÄIVÄN AIKANA... vedän puoli kiloa rahkaa aamupalaksi.

TÄNÄÄN MIELTÄNI LÄMMITTI... ajatus lähestyvistä HT-juhlista.

SELVISIN PUHUMALLA... kun halusin santsiannoksen Ladonlukosta.

ILTAPÄIVÄKAHVILLA... katselin fuksien kärsimystä matikantehtävien kanssa.

**HYÖDYNSIN YLIOPISTOLLA OPPI-
MIANI TAITOJA, KUN...** etsin sopivaa asentoa kertsin sohvalta.

ONNISTUIN... vaihtamaan kertsin kitaran kielet.

VIIDELTÄ... saavuin kotiin mummon vanhalla Mazdalla.

TÄNÄÄN OIVALSIN... kannattaa katsoa sähköposti ennen kuin menee etänä pidettävälle luen nolle.

ENNEN NUKKUMAANMENOA... katselin ikkunasta Kannelmäen yöelämää.

TERVEISENI MUILLE FORSTEILLE: Muistakaa harrastaa poikkitieteellisyyttä ja nauttikaa elämästä! :)

Jahtivoudin palsta

Syksy on taas koittanut ja sen myötä hirvenmetsästyskausikin on jo hyvässä vauhdissa. Hyytiälän hirvijahditkin käynnistyivät komeasti kauden avausviikonloppuna, eikä kestänyt kauaakaan, ennen kuin ensimmäinen hirvi oli nurin. Vahva alku, jälleen kerran. Toki saalis jäi viikonlopun ainoaksi, emmekä päässeet todistamaan viime vuoden ennätysjahdin uusintaa, mutta eipähän tarvitse HT:lla syödä pelkkää perunakeittoa. Ja tietty lauantai-illan pirskeet olivat jälleen ikimuistoiset.

Kaadettu hirvi oli myös symbolisesti tärkeä avaus kaudelle, joka näillä näkymin (toivottavasti) on allekirjoittaneen viimeinen jahtivoudin roolissa. Äkillisen ja odottamattoman "aikuistumisen" johdosta on tullut aika siirtää voudin mantteli eteenpäin nuoremmalle polvelle. Juuri sopivasti syksyllä aloittaneesta kurssista 116 on jopa useampi ehdokas ilmoittanut halukkuutensa tähän kunniakkaiseen tehtävään! Saa nähdä mitä tulevaisuus tuo tullessaan hirvestäjille.

Jahtivoutinne
Matias Virta

Tiedottaja tiedottaa

Moro!

Vuosi lähenee hyvää vauhtia loppuaan, ja sitä mukaan myös tämä hallituskausi. On ollut ilo tiedotella metsäläisiä kaikesta kivasta, mitä Viikissä tapahtuu. Syksyllä hallitus on lanseerannut uuden tapahtumakonseptin: Loopin' Louie -turnauksen! Ensi vuonna tätä spehtaakkelia aiotaan kasvattaa uusiin sfääreihin, eli pysykää kuulolla ja seurailkaa **Toukolta** tulevia sähköposteja. Ne näes tulevat vastaisuudessa häneltä.

Tästä päästenkin siihen, että ensi vuoden hallitus on juuri valittu, ja se saatiin melkein täyteen! Vielä olisi yhdelle innokkaalle paikka harrastevastaavana tarjolla. Harrastevastaava vastaa metsäläisten urheilu- ja kulttuuritoiminnasta. Pestissä pääset viemään metsäläiset Metsäveitikoiden säbämatseihin, muoseokäynneille, kyykän MM-turnaukseen, Jukolan viestiin, Viikki Speksiin ja vaikka minne. Uusiakin harrastuksia ja kulttuurikokemuksia metsäläisille saa tietenkin keksiä. Myös tapahtumatiimiin voi vielä liittyä toimihenkilöksi.

Uudessa hallituksessa vaikuttamassa ovat **Lauri, Valter, Siiri, Salla, Otto**, minä, Touko, **Anna, Oona, Ada** ja **Essi**, eli neljän eri vuosikurssin panostuksella lähdemme vetämään ensi vuonna. Vaalikokouksen perusteella juhlia on luvassa!

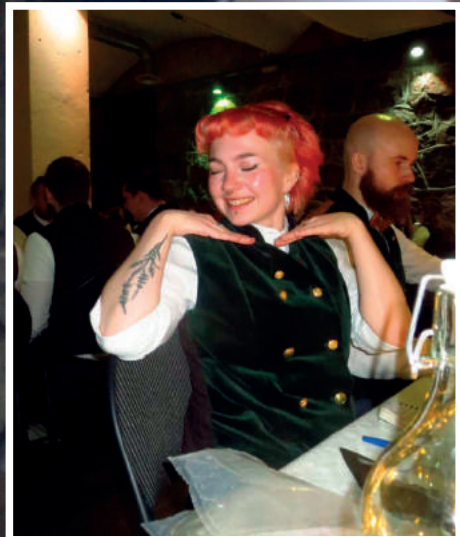
Nähdään pikkujouluissa ja hauskaa lomaa kaikille!

Taki Vepsäläinen

Tulevat tapahtumat

8.12. Helixin Kaamosreivit
13.12. Metsän pikkujoulet

24.-25.1.VM-kisat
25.1. Back to Viikki
1.3. Metsäkliimaksi
2.3. Sillis

Taustan kuva: Pinja Hermunen